

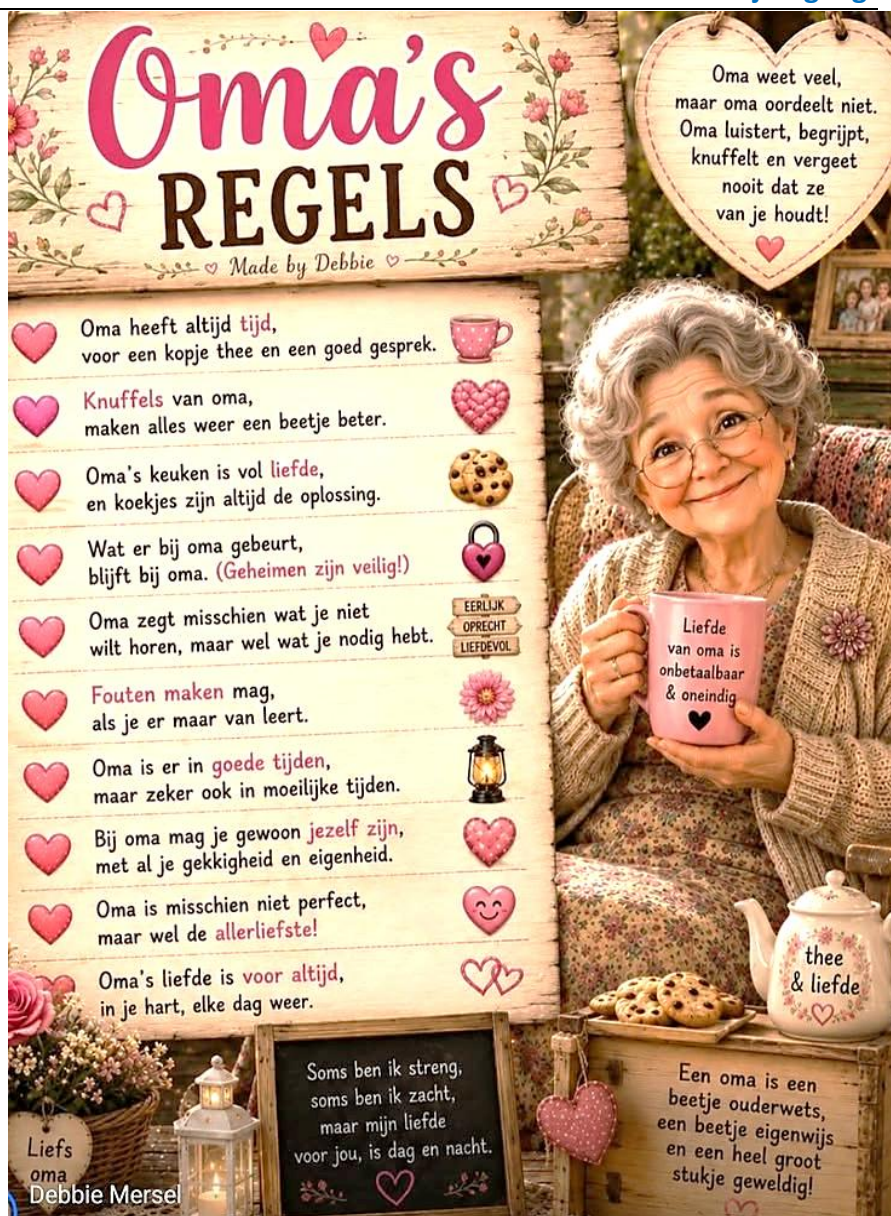
Oktober 2026

Nr. 350

Verschijnt 10x per jaar
36^e jaargang

INHOUD

01. INHOUD/ Gedicht
02. Bestuurspagina
03. Info-activiteiten
04. Als de herfst begint
05. Vervolg
06. Open Haven/ Meezingfeest
07. Wat te doen
08. Bustoer 20 oktober
09. Uitvaart en zingeving
10. Vakantie beleving
11. Verhaal: Sterre
12. Kerststukjes
13. Column:
14. Bekentenis/ Recept
15. Puzzel je mee?
16. Bestuur/wie doet wat

INLEVERDATA VOOR DE EB

Kopij EB t/m woensdag d.d.: inleveren	EB nr. in 2026	EB verschijnt vanaf:
14 Oktober	351	29 Oktober
11 November	352	26 November

Na een mooie zomer waar geen einde aan leek te komen, zijn wij nu alweer in september aangeland. De eerste welkome regen is gevallen, en de natuur frist alweer aardig op. In een keer zijn ook alle verhalen over de gevolgen van hitte en droogte niet meer aan de orde. Toch lijkt het mij dat de gevolgen hiervan nog wel een hele tijd voelbaar zullen zijn. Wij stappen over van de zomer naar de herfst maar voor ons senioren maakt dat verders niet zoveel uit. Misschien dat de invulling van de dag verandert. Gezinnen zijn weer thuis, het werk wordt weer opgepakt en de kinderen gaan weer naar school. Velen moeten hun oppas taak weer uitvoeren. Voor alleenstaanden, soms

daardoor ook eenzaam, is dit vaak weer prettig. Daarbij zien wij ineens weer hoeveel activiteiten er worden opgestart. Soms denk ik moeten wij een achterstand van de afgelopen maanden inhalen. Is het aanbod niet te groot ineens.

In ons vorige eigen blad EB staat een hele pagina over wat er allemaal te doen is. Misschien niet alleen gericht op ons senioren, maar het is ook vaak leuk om bij evenementen ook andere leeftijdsgroepen te ontmoeten. Ik denk bijvoorbeeld aan Zeewolde bij de pinken van 5 september. Veel mensen in het centrum, vriendelijk weer en een heel gevarieerd programma. Ik zou haast zeggen, er was voor iedereen wel wat. Ook goed om te zien wat ruim 30 jaar geleden klein is begonnen nog zo leeft bij onze inwoners. Vooral het doel wat men toen voor ogen had, staat nog steeds overeind. Het dorp ontmoet het buitengebied en omgekeerd natuurlijk ook. Niet negatief over alles wat er dagelijks aan de orde is. Jong en oud geniet van deze positieve dag midden in ons dorp. Ik zou zeggen, laten wij dit met elkaar nog vele jaren zo beleven.

Dit was dus de geweldige opstart voor de activiteiten in september en daarna. Ook voor ons senioren zijn er leuke onderdelen bij. Vanuit Welzijn, vaak samen met de ouderen verenigingen worden ook veel zaken opgepakt. Van cursussen tot gezamenlijk zingen, veel is mogelijk. Maak hier waar mogelijk gebruik van en het kost vaak niets.

Ook KBO-senioren Zeewolde start met opening seizoen en de volgende activiteiten in de komende maanden. Daarbij wil ik twee onderdelen onder jullie aandacht brengen. Wij zien dat de tijd heel snel verandert anno 2026. Ik vertel geen nieuws dat de kosten voor activiteiten in de volle breedte oplopen. Daarbij willen wij bij de kosten altijd uitgaan dat het voor ieder lid toegankelijk moet zijn om deel te nemen. Wij kiezen daarbij vaak voor een totaalprijs zodat je zonder verdere betaling deel kan nemen. Als bestuur zullen wij nog eens goed bespreken of er aanpassing nodig is na opmerkingen van leden. En wat voor mogelijkheden er verder zijn. Wij zullen u als leden op de hoogte houden. Meedenken in oplossingen juichen wij van harte toe.

Hierbij sluit mooi aan onze wekelijkse donderdagmiddag in de Meermin. Een groep trouwe leden geniet dan van het klaverjassen voor weinig kosten. Wij als bestuur zouden graag zien dat de eerste donderdag van de maand naast het kaarten ook een echte middag wordt van ontmoeten en spel. Hierbij is heel veel mogelijk. Naast gezellig koffie – en theedrinken zijn andere kaartspellen en gezelschapsspellen een mooie invulling van een middag. Zeker nu de herfst en de winter voor de deur staan. Daarom deze hartenwens van het bestuur. Laten wij met elkaar deze kans grijpen en er voor vele leden een mooie en gezellige middag van maken. Het bestuur is aanwezig, leden kom uit je huis. Laat ons niet in de kou staan. Spreken wij af dat wij elkaar ontmoeten op donderdagmiddag 1 oktober? Samen zijn wij KBO-senioren Zeewolde.

Namens het bestuur

Activiteitenplanning 2026

Datum.

Onderwerp

Locatie/organisator:
Activiteitencommissie

20 October 2026	Bustoer	Nederland
17 November 2026	Zingeving	<i>Uitvaartcentrum</i>
21 November 2026	Klaverjastoernooi	<i>De Meermin</i>
27 November 2026	Kerststukjes maken	<i>IVN</i>
17 December 2026	Kerst bijeenkomst	<i>Meermin / Veluwemeer</i>

* Wijzigingen voorbehouden

Annuleringsregeling:

Terugbetaling van volledige restitutie van een activiteit:

Alleen wanneer dit vóór de uiterste datum van inschrijving gemeld is.

Wanneer geannuleerd wordt tussen de uiterste datum van inschrijving en de activiteit,

moeten administratiekosten betaald worden: activiteit tot € 30,- : € 5,- en activiteit boven de € 30,- : €10,- .

Er vindt geen terugbetaling van kosten plaats wanneer een activiteit is uitgevoerd door een externe partij die geen restitutie bij annulering door een lid verleent.

Mailadres voor aanmelding en annulering van activiteiten: activiteit.kbo@outlook.com

ANDERE ONTMOETINGSMOMENTEN:

- Op donderdagmiddag in de Meermin v.a. 13.30u. is er gelegenheid elkaar te ontmoeten om b.v. gezelschapsspelletjes te spelen of te kaarten, een goed gesprek bij het genot van een kopje koffie of thee.
- Op maandag, woensdag en vrijdagmorgen tussen 10.00u. en 12.00u. in de Meermin voor een kopje koffie of thee.

Toon Hermans

OVERLIJDENSBERICHT: Rectificatie:

Op 28 juli is ons lid de heer **Henk Geling** op 96 jarige leeftijd overleden.

Wij wensen zijn familie en dierbaren veel sterkte bij het verwerken van dit verlies.

Kijk daar die boom in zijn glorie
Zo vol rijk zo zonnezat
En dan opeens denk ik, verdorie
Daar valt een blad

Met excuses Redactie EB

GEZOCHT!!

**Gastvrouwen/gastheren of
barmedewerkers**

Wie komt ons gezellige team versterken?

Bel of mail dan met

Maria te Molder.

Mob. 06-121 217 91

Brengt u een lid aan bij de KBO

dan krijgt u een taartje cadeau

Levensverhalen:

Lieve leden, hoe mooi zou het zijn, om je vakantie of levensverhaal met elkaar te kunnen delen?

Wij zijn op zoek naar de **vakantie of levensverhalen** die u met ons zou willen delen. Hoe is het u vergaan in de vakantie en wat voor leuke dingen heeft u beleefd?

Allemaal hebben we wel heel veel levenslessen gehad.

Bij deze doe ik een oproep aan u om de
Even Bijpraten meer levensinhoud te geven.
Ik kijk ernaar uit! U ook?

Voor en met elkaar! Samen zullen wij het maken!
Dat is het motto voor komend seizoen!

Wie is de volgende?

Helpt u mee een mooie EB te maken? GRAAG!

redactie.ebzeewolde@hotmail.com

Als de herfst begint

De droge bladeren knisperen onder mijn voeten terwijl ik met snelle pas door het park loop. Op weg naar dat wat ik moet doen. Hoe sneller hoe beter. Ik begin wat langzamer te lopen. Zo snel hoeft toch ook niet? Ik kijk om mij heen. Dit grote park, waar ik zowat ben opgegroeid, dit is altijd al mijn favoriete plek geweest. Al die geuren, de geluiden, die prachtige kleuren. Al die verschillende bomen; kastanjes, platanen, beuken, sparren, populieren, eiken en natuurlijk ook berken. Ja berken! Geen idee waarom, maar dat zijn altijd al mijn lievelingsbomen geweest. Met hun ranke stammen en hun tere witte bast, die altijd lijkt te vervellen. Ik moet ze even aanraken als ik ze zie. Gek hoor, bij geen enkele andere boom heb ik dat.

Ik ril en trek de rits van mijn jas hoger en doe mijn sjaal wat verder om mijn nek. Tussen de bomen stilstaan, daar waar de zon niet door de nog steeds bebladerde boomkruinen heen kan schijnen, is een best koele plek in deze tijd van het jaar, besef ik. Gauw loop ik door. Waar ik ook heen moet, ik loop of fiets altijd via het park naar mijn bestemming. Ook nu, van mijn afspraak in het ziekenhuis vandaan, op weg naar mijn werk. Gelukkig is het allemaal op redelijk loopafstand, met het park als middelpunt.

Als ik langs de grote vijver kom stop ik even. Mijn blik wordt getrokken door de groep eenden die langs zwemmen. Een halfjaar geleden waren dit nog een vader en een moeder eend met hun kleine piepende kuikentjes. Van de lente naar de herfst is er veel veranderd. Hun kroost is volwassen geworden en zullen over een halfjaar zelf ouders zijn. De in de lente zo ontluikende frisgroene bomen zijn onherkenbaar veranderd in een zee van gele, rode en bruine bomen. De meeste bomen beginnen zelfs al een beetje kaal te worden. Het bewijs daarvan ligt aan hun voeten op de grond. Nog even en ze zullen helemaal geen blad meer hebben.

Ik schrik op uit mijn mijmeringen als de eenden hard kwakend naar de oever een eindje bij mij vandaan zwemmen. Een oud dametje heeft uit het mandje van haar rollator een zak met oud brood gepakt. Terwijl zij op haar rollator is gaan zitten, scheurt ze stukjes van de witte boterham en gooit die voor zich uit in het water. Dankbaar slobberen de eenden het nat geworden brood naar binnen. Ik kijk eens goed naar haar. Haren netjes gekapt met een watergolfje en een kleurspoeling. Een lange bruine wollen jas. Met daaronderuit piepend een bruine bloemetjesjurk. Goed passend bij de donkerbruine, degelijke schoenen. Eind zeventig schat ik haar. Ik denk aan mijn moeder, zo ver is zij nooit gekomen. Tweeënvijftig was ze toen die ellendige kanker bezit van haar nam en haar vervolgens verzwolg tot er niets meer van haar overbleef dan een leeg omhulsel. En zelfs dat verging, een half jaar na de eerste diagnose. Borstkanker. In het proces van behandelen met chemo kwam de volgende diagnose. Uitzaaiingen. Hersentumor. Het starten van de behandeling daartegen heeft ze niet eens gehaald.

Ik weet niet of ik nou melancholisch word door de herfst met de vallende blaadjes, de oudere vrouw of het nieuws dat ik net te horen heb gekregen, maar de tranen zijn niet tegen te houden. Ik zoek in mijn tas naar een pak zakdoekjes. Sleutels (nooit vind ik die als ik ze nodig heb!), mijn portemonnee, meerdere pennen, een notitieblok en een lippenbalsem. Tastend langs alle dingen vind ik uiteindelijk een halfvol pakje zakdoekjes. Ik veeg mijn tranen weg en snuit zachtjes mijn neus. Ik wil niet de aandacht van de voerende dame trekken. Ze lijkt zo tevreden en gelukkig met dit ritueel, dat zich vast dagelijks herhaalt. Ik voel de heerlijke najaarszon op mijn gezicht schijnen. Hier bij de vijver heeft die vrij spel. De bomen staan er ver vandaan.

Ik denk aan de berk die ik eerder aanraakte en die zo teer en kwetsbaar lijkt, zijn bast verliest, maar niet zijn kracht. Ik denk aan mijn moeder en de kracht die zij verloren had. Aan dat ze altijd voor anderen geleefd heeft en toen haar tijd kwam ze geen kracht meer had. Ik voel mij gesterkt in mijn voornemen. Wetende: ik moet dit doen. Ik besluit mijn weg te vervolgen, hoewel ik eigenlijk liever hier blijf. De herfst in mij opsnuiven. Dat het een wandeling is van 20 minuten komt eigenlijk wel goed uit. Ik heb geen tijd afgesproken, alleen gezegd dat ik halverwege de ochtend langs zou komen. En dat ik iets moet vertellen.

De wandeltijd geeft mij tijd om op een rijtje te zetten wat ik wil zeggen; hoe ik het wil zeggen. En het geeft mij de tijd om te genieten, het leven in te ademen.

Ik kom bij het einde van het park en loop naar de uitgang. Onder de oude poort door die ooit een statige entree was. Nu ziet het er vervallen uit. Van de prachtige stenen hertenkoppen op de voorkant van de poort, is er nog meer één over. De andere twee zijn door de tand des tijds aangetast en langzaam steeds verder afgebrokkeld. Ook het hek heeft, letterlijk, zijn glans verloren. De verf is dof geworden en afgebladderd. En hier en daar ontbreekt een spijl. Ik steek de weg over en ga schuin rechtsaf het smalle straatje in dat, ironisch genoeg, de Brede Steeg heet. Aan het einde steek ik de Kiezelweg, die in tegenstelling tot de Brede Steeg wel zijn naam eer aan doet, over en ga de Pietersteeg in. Een vrij donkere, sombere steeg. Wat een enorm contrast is met de ruime, en lichte gracht aan het einde van de steeg. Die heerlijke gracht met zijn talloze mooie bruggetjes. En met talloze kanten om op te gaan.

Ik ben weer terug met mijn gedachten in de Pietersteeg, bij de deur van kantoor. Ik haal diep adem en stap naar binnen.

‘Hoi Julie,’ begroet Martha, die achter de receptie zit, mij enthousiast.

‘Dag lieve Martha,’ zeg ik en ze kijkt mij verbaasd aan. Ik loop door en mompel ‘Ik ga je missen,’ in het voorbijgaan. Ik loop de gang met de deprimerende portretten van statige figuren door, zoals ik de afgelopen 18 jaar heb gedaan. ‘Jullie ga ik dus niet missen!’

Ik klop op de deur van het kantoor van mijn baas en ze roept dat ik binnen mag komen. Marleen zit zoals altijd ernstig kijkend achter haar bureau te werken.

‘Ik zal maar meteen met de deur in huis vallen,’ zeg ik en overhandig haar een envelop. ‘Mijn ontslagbrief. Ik snap dat het onverwachts komt.’ Ik zoek naar de juiste woorden als ik haar ontstelde gezicht zie. ‘Te lang heb ik stilgestaan. Ik ben je heel dankbaar voor de baan die ik hier al die jaren heb gehad, maar werken in de advocatuur is niet mijn plek. Ik heb het gevoel dat ik hier geen lucht krijg, dat ik verdroog en langzaam verdwijn. Jaren heb ik, net als mijn moeder, voor anderen geleefd. Mijn best gedaan, gediend, geholpen. Onbewust bang zijnde dat ik dezelfde kant op zou gaan als mijn moeder. Het knobbeltje in mijn borst dat vorige maand in het ziekenhuis werd ontdekt zette mijn wereld op zijn kop. Het schudde mij wakker. Toen ik vandaag te horen kreeg dat ik geluk heb dat het niets ergs is, dat het slechts een verstopt kliertje is geweest dat nu weer goed is, weet ik dat ik het geluk moet pakken. Voor het te laat is. Ik heb jaren gespaard zonder te weten waarvoor. Nou ja, voor later. Maar later is nu. Je weet niet welk “later” je nog meer hebt. Ik wil gaan reizen. Dat heb ik altijd gewild. En daar verhalen over schrijven. Maar altijd dacht ik “later”. Maar later is nu!’ herhaal ik. ‘Ik wil het winter zien worden in Amerika, lente in Japan, zomer in Zwitserland.’

Tijdens mijn betoog had ik naar een foto aan de muur achter Marleen gekeken, een foto van jaren geleden in Parijs. Nu ik haar weer aankijk zie ik dat mijn anders zo roerloze baas een traan wegveegt.

‘Ga,’ zegt ze hard en even twijfel ik hoe ze het bedoelt. ‘Ga Julie. Je moet gaan en leef. Geniet en ontdek. Ik ben daar de afgelopen 25 jaar met het opbouwen van deze firma niet aan toegekomen. De foto achter mij is uit lang vervlogen tijd. Ik dacht ook altijd dat ik “later” wel zou gaan. En nu kan het niet meer omdat ik de zaak niet aan zijn lot over kan laten. Ga en geniet. Doe het ook voor mij.’ Ze staat op en geeft mij een knuffel, dat is meer genegenheid dan ze in de 18 jaar die ik voor haar gewerkt heb heeft getoond.

Opgelucht loop ik naar buiten. De steeg uit naar rechts. De gracht op, een andere brug over dan anders. Aan de overkant kijk ik nog even naar de bladverliezende herfstbomen die langs het water staan en besef dat ook ik het oude heb afgegooid om mij klaar te maken voor het nieuwe.

Open Haven

Inwoners van Zeewolde hebben de afgelopen tijd actief meegedacht over de naamgeving van het centrum. Eerst konden zij suggesties indienen, waarna een enquête werd gehouden met zes naamopties. In totaal vulden 1256 mensen deze enquête in. 'Open Haven' kreeg de meeste stemmen, gevolgd door 'Nieuwe Haven' met 8 procent en 'Wolderhart' met 7 procent. Andere opties waren 'De Huiskamer van Zeewolde', 't Dok' en 'De Kade'.

Hoewel enkele deelnemers aan de enquête hun zorgen uitten over het imago van de naam en pleitten voor vernieuwing, koos de meerderheid toch voor 'Open Haven'. Deze naam wordt gewaardeerd vanwege de historische waarde, herkenbaarheid en het warme, toegankelijke karakter. Op basis van deze voorkeuren heeft het college de naam officieel vastgesteld.

GOUD VOOR OUD MEEZINGFEEST

VOOR IN DE AGENDA

DATUM: DO 1 OKTOBER
TIJD: 14.30 - 16.30 UUR
LOCATIE: THE LUX, ZEEWOLDE

www.welzijnzeewolde.nl

PROGRAMMA

14.00 UUR INLOOP VOOR ONTMOETING

14.30 UUR START MEEZINGFEEST

16.30 UUR EINDE PROGRAMMA

Welzijn organiseert derde editie meezingfeest "Goud voor Oud"!
Na twee succesvolle edities van ons Meezingfeest "Goud voor Oud", kunnen we niet anders dan deze dit jaar weer gezellig samen te gaan vieren!

Terug in de tijd met heerlijke meezingers van 'Goud voor oud'
Van Boudewijn de Groot tot Frank Sinatra en van Elvis Presley tot Rob de Nijs. Henk van Benthem en Han Koopman, radiopresentatoren van het programma 'Goud voor Oud' van de Lokale Omroep Zeewolde, nemen u graag mee terug in de tijd en vertellen u tussendoor leuke weetjes over deze heerlijke meezingers.

SAMEN POSITIEF OUDER WORDEN

- Klassieke meezingers
- Bewegen & ontmoeten
- Muzikale weetjes

Meer informatie en aanmelden

Inschrijven kan tot maandag 28 september via onderstaande QR-Code, bel naar 036-5224655 of loop gerust eens binnen tijdens onze koffie inloop op maandag,- woensdag,- en vrijdagochtend in de Meermin aan het Kerkplein 20.

LET OP! Vol = vol.

Toegang gratis, consumpties voor eigen rekening.

Zeewolde

September 2026

26 september	BeachBios	strand
26 september 2026	Burgerboerderij Oosterwold	

Oktober 2026

17 oktober	Herfstbraderie	Centrum
17 oktober	Dutch Backyard Ultra	Scoutinglandgoed Nulderpad

November 2026

8 november	Flevo Fun Run 1	RCN camping, Dasselaarweg 1
21 november	Intocht Sinterklaas	Centrum

Wanneer: zaterdag, 26 september 2026

BeachBios

Zet deze middag of avond je strandstoeltje klaar en geniet van een bijzondere filmdag op het strand van Zeewolde!

Programma:

Middag: Kinderfilm – gezellig voor de hele familie!

Avond: Film voor volwassenen – relaxen bij zonsondergang met een goed verhaal.

Kom langs, voel het zand tussen je tenen en laat je meevoeren door film en sfeer. Een perfecte dag voor jong én oud!

Toegang: Gratis (aangeboden door stichting Puur Zeewolde).

Locatie: Woldstrand

De exacte films en tijden maken we op een later moment in het seizoen bekend, dus houd de kanalen van Puur Zeewolde in de gaten!

Breng je vrienden, je gezin en je knusse dekentje mee – wij zorgen voor de films en de unieke strandbeleving!

Oogstfeest Burgerboerderij Oosterwold. 10.00u-17.00u

Deze zaterdag viert Burgerboerderij Oosterwold het oogstfeest op het erf. Een gezellige dag om samen de oogst te vieren, rond te kijken en kennis te maken met de boerderij en haar producten.

Er is van alles te doen:

- Laat je eigen oogst persen bij de mobiele appelpers en neem je eigen appelsap mee naar huis.
- Struin over de vrijmarkt en bekijk de zelfgemaakte producten.
- Neem een kijkje in de boerderijwinkel.
- Wandel mee tijdens een rondleiding door zelfoogsttuin Groene Pluk.

- Snuffel rond op de plantenmarkt en neem iets moois mee voor je eigen tuin.
- Kijk voor meer info op de website van de boerderij.

Uitnodiging varen met lunch aan boord

20 oktober 2026

Stap aan boord voor een heerlijke middag op het water! Tijdens deze ontspannen lunchcruise over de Linge geniet u van het mooiste rivierenlandschap van de Betuwe terwijl u smult van een uitgebreid lunchbuffet. Laat u even helemaal verwennen, goed eten, prachtige natuur en een vleugje historie komen hier samen voor een onvergetelijke vaartocht.

Datum: 20 oktober 2026
 Tijdsduur: 10.00 – 17.00 uur
 Locatie: Opstaplocatie de Sfinx
 Kosten: € 74,50 p.p.
 Aanmelding voor: 10 oktober 2026

Wat kunt U verwachten

U wordt ontvangen met 2x koffie/ thee.
 Daarna gaan de trossen los en vertrekken we stroomopwaarts: de Betuwe in!
 Ongeveer een uur na vertrek wordt het lunchbuffet geopend. U wordt tafel voor tafel uitgenodigd voor het buffet.
 We varen stroomopwaarts richting Acquoy met een passage door het smalle sluisje bij fort Asperen en daarmee een stukje van de Nieuwe

Hollandse Waterlinie of we varen richting Arkel langs prachtige natuurgebieden. De kapitein bepaalt de vaarrichting. Tijdens de vaart zal het lunchbuffet worden geopend. U wordt tafel voor tafel uitgenodigd en volgt de instructies van het personeel op.

Na 1,5 uur keren we om en varen we langzaam terug naar Leerdam.

Na de lunch kunt u **tegen bijbetaling** een heerlijk ijsje bestellen

Overige consumpties zijn voor eigen rekening!

Helaas is deze busreis niet mogelijk voor rolstoelgangers (wel rollator).

Aanmelding voor deze busreis:

Door overmaking van € 74,50 per persoon op de rekening van KBO Zeewolde:

NL33 RABO 0338150870 met vermelding van: Busreis 20 oktober 2026

Tevens dient U zich ook aan te melden op activiteit.kbo@outlook.com

Dit ivm de te bepalen volgorde bij meer dan 49 aanmeldingen en communicatie van ons naar de deelnemers (bv bij uitvallen busreis).

Heeft U vragen: bel gerust Rob Thoen 06-22978104

Voor deze activiteit geldt de annuleringsregeling, zie EB.

UITVAART & ZINGEVING

in de huidige tijd

Een middag van ontmoeting ,
inspiratie en verdieping

De manier waarop we afscheid nemen verandert . Ook onze kijk op zingeving en wat betekenis geeft aan het leven is voortdurend in beweging.

Tijdens deze middag staan we samen stil bij deze ontwikkelingen en gaan we hierover met elkaar in gesprek.

Aanmelden kan via

De QR code of bel naar Welzijn Zeewolde via 036-5224655.

PROGRAMMA DINSDAG 17 NOVEMBER

13.30 uur	Inloop & ontvangst
14.00 uur	Uitvaarten in de huidige tijd
14.45 uur	Pauze & ontmoeting
15.30 uur	Zingeving in de huidige tijd
16.15 uur	Afsluiting & napraten
17:00 uur	Einde

Uitvaartcentrum Zeewolde , Kluunpad 1

De geschiedenis van Chateau Beaufort, klein zwitserland.

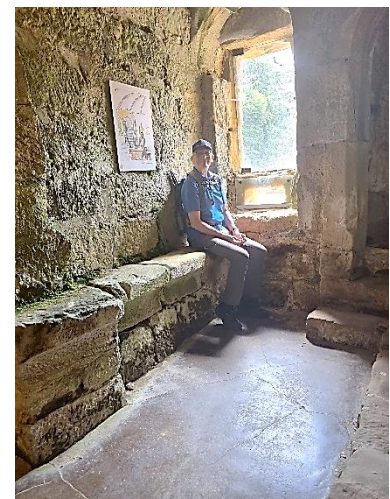
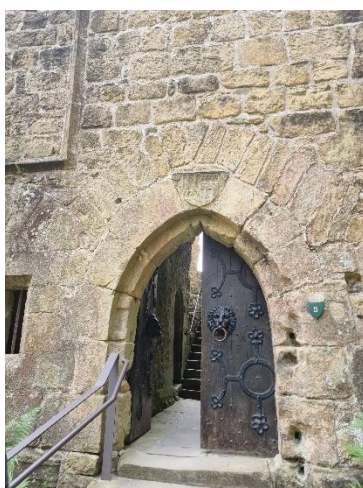
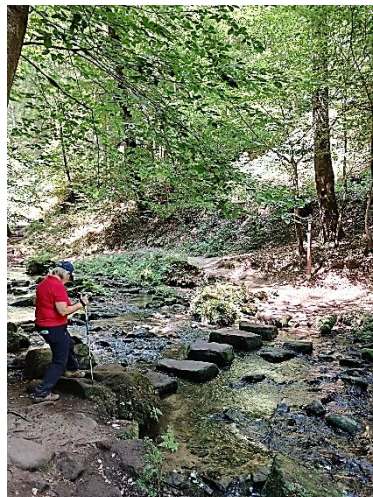
Wij waren een weekje in Mullerthal en hebben Chateau Beaufort bezocht. Zeker een bezoek waard, als u ooit in de buurt bent. Om jullie te laten meegenieten is hier een heel kort bezoek in de EB!

De ruïne van de Burg Beaufort bevindt zich in de gemeente Beaufort in het Groothertogdom Luxemburg. Ze staat ten zuiden van de dorpskern op een vooruitstekende rots op ongeveer 35 meter hoogte boven het dorp.

Maak kennis met de geschiedenis van de middeleeuwse burcht en ontdek hoe de laatste bewoonster leefde in het renaissancekasteel.

Dompel jezelf onder in de geschiedenis van de middeleeuwse ruïnes en ontdek hoe de laatste bewoner leefde in het kasteel uit de 17e eeuw. In het prachtige landschap van Beaufort kun je niet één, maar twee kastelen bezoeken. Niet ver van een idyllisch meertje torent een indrukwekkend middeleeuws kasteel boven het landschap uit. Het werd gebouwd tussen 1050 en 1650. Na ingrijpende restauratiewerken werden de imposante ruïnes al in 1932 opengesteld voor het publiek en vandaag gelden ze als historisch monument. Vlak om de hoek bevindt zich een residentie uit de 17e eeuw. De fascinerende interieurs brengen de magie van het verleden opnieuw tot leven. De residentie uit de 17e eeuw kan enkel bezocht worden in het kader van een rondleiding, die wordt afgesloten met een proeverij van de beroemde Cassero-likeur (zwartebessenlikeur)

Het slot en de burcht Beaufort zijn sinds 1981 in eigendom van de staat Luxemburg. De burchtruïne kan bezichtigd worden; op sommige dagen is ook de het Renaissance-woonslot te bezoeken. Bepaalde delen van de burcht zijn in de oude staat hersteld en gerestaureerd.

Sterre: “Mijn dochter zocht iedere dag dezelfde jongen op, pas op onze laatste dag begreep ik waarom

Mijn dochter van zeven maakt overal vriendjes. Op vakantie hoeft ze maar vijf minuten bij een zwembad te staan en ze heeft alweer iemand gevonden om mee te spelen. Op onze camping in Frankrijk viel haar oog alleen op een jongetje dat juist helemaal niet zo'n behoefte leek te hebben aan contact. Toch bleef ze hem iedere dag opzoeken. Pas op onze laatste vakantiedag begreep ik hoeveel dat voor hem had betekend.

Steeds alleen

We waren nog maar een paar dagen op de [camping](#) toen mijn dochter hem voor het eerst zag. Een jongetje van ongeveer haar leeftijd dat vaak alleen bij zijn ouders zat. Bij het zwembad zag ik hem op een ligbedje zitten terwijl andere kinderen in het water speelden. In de speeltuin stond hij meestal aan de zijkant.

Mijn dochter zag dat natuurlijk ook. Op een middag liep ze gewoon naar hem toe en vroeg hoe hij heette. Hij gaf nauwelijks antwoord, maar dat maakte op haar weinig indruk. Ze vertelde hoe zij heette, waar wij vandaan kwamen en dat ze die ochtend voor het eerst van de [grote glijbaan was geweest](#). Ik moest er een beetje om lachen. Die jongen kreeg amper de kans om iets terug te zeggen.

Gewoon blijven vragen

De dagen daarna bleef mijn dochter hem opzoeken. Ze vroeg of hij mee wilde zwemmen en of hij zin had om te voetballen. Vaak kwam er niet veel meer dan een knikje of een paar woorden terug. Ik heb zelfs een keer tegen haar gezegd dat ze hem misschien [wat ruimte moest geven](#). Misschien wilde hij gewoon liever alleen zijn.

De volgende middag zag ik haar weer naar hem toe lopen. Dit keer had ze een bal bij zich. Ze vroeg of hij mee wilde doen en toen hij niet meteen reageerde, legde ze de bal gewoon voor zijn voeten. Even later waren ze samen aan het overschieten.

Verandering

Vanaf dat moment veranderde er iets. Eerst speelde hij alleen met mijn dochter, maar zij trok hem vervolgens zonder erbij na te denken mee naar andere kinderen. Een paar dagen later zag ik hem met een heel groepje in het zwembad. Hij lachte, rende achter de anderen aan en kwam zelfs zelf bij onze plek vragen waar mijn dochter was.

Ik vond het vooral heel leuk om te zien. Voor mij was het gewoon zo'n typische [vakantievriendschap](#) tussen kinderen. De ene dag kennen ze elkaar niet, een paar dagen later zijn ze onafscheidelijk.

Zijn moeder kwam naar me toe

Op onze laatste ochtend waren we bezig onze spullen in te pakken [toen zijn moeder ineens naar me toe kwam](#). Ze vroeg of ik de moeder was van het meisje met wie haar zoon de afgelopen dagen zoveel had gespeeld. Mijn eerste gedachte was eerlijk gezegd dat er misschien iets tussen de kinderen was gebeurd.

Ze vertelde dat haar zoon ontzettend verlegen is en nieuwe situaties heel spannend vindt. Op eerdere vakanties had hij soms bijna de hele week bij zijn ouders gezeten. Ook deze vakantie had hij de eerste dagen niet zelf op andere kinderen durven afstappen.

Niet naar huis

Zijn moeder vertelde dat hij de avond ervoor zelfs had gezegd dat hij nog niet naar huis wilde. Voor het eerst had hij op vakantie echt een vriendinnetje gemaakt en meegespeeld met de andere kinderen.

Ik had mijn dochter al die tijd juist af en toe willen afremmen, omdat ik bang was dat ze zich aan hem opdroeg. Voor hem bleek haar vasthoudendheid precies te zijn wat hij nodig had.

Kinderen zien soms precies wat een ander nodig heeft. Ook de dochter van Isabelle kreeg onverwacht hulp van een meisje dat ze helemaal niet kende.

Adventskrans of Kerststukjes maken 27 november 2026

Op 27 november 2026 staat het maken van een Adventskrans of kerststukje op de planning. De locatie zal zijn “De Rode Schuur” (IVN) hier in Zeewolde.

Datum: 27 november
Tijdsduur: 13.30 – 16.30 uur
Locatie: “De Rode Schuur”(IVN)
Kosten: € 10,00
Aanmelding: uiterlijk 19 november

Programma:

13.30 uur Inloop met koffie/thee
14.00 uur Maken Adventskrans/kerststukje
Pauze met koffie/thee
Afmaken Adventskrans/kerststukje

Voor deze activiteit zijn, helaas, maar maximaal 30 plaatsen ter beschikking. Volgorde van betaling is ook volgorde van inschrijving. U dient zich dus ook aan te melden op activiteit.kbo@outlook.com

U dient zelf mee te nemen:

- * snoeischaar
- * Bakjes/schaaltje/mandje of iets dergelijks

De activiteitencommissie zorgt voor groen/verlichting voor in de stukjes/oase/ed.

Aanmelding voor deze middag: door overmaking van € 10,00 per persoon op de rekening van KBO Zeewolde: **NL33 RABO 0338150870** met vermelding van: Adventskrans 2026

Heeft U vragen: bel gerust Rob Thoen 06-22978104
Voor deze activiteit geldt de annuleringsregeling, zie EB.

Column: Terug naar het 'normale' leven

Voor veel mensen is het gewone leven weer begonnen.

Scholen zijn weer begonnen, en de eerste repetities van ons shantykoor hebben we ook weer gehad.

Binnen kort begint ook het nieuwe KBO seizoen 2026/2027 deze keer met een bingo.

Ik heb wel even een aanvulling op mijn vorige column.

De wolf is in de omgeving van de camping gesignaleerd met een zicht melding.

Of was het gewoon een grote hond?? Die vraag blijft voorlopig onbeantwoord.

Alleen de wolf zelf weet het antwoord.

Maar tegenwoordig is niet alleen de wolf een groot gevaar voor Roodkapje.

Ook voor andere kleine meisjes die alleen in het bos rondlopen loert er gevaar.

Of ze nu allochtoon of autochtoon groot of klein zijn, de gevaren zijn hetzelfde.

Soms vraag ik mezelf wel eens af of de naam Roodkapje nog wel klopt.

Tegenwoordig zie je kapjes en hoofddoekjes in alle mogelijke kleuren.

Tegenwoordig houd je je hart vast als je kleinzoon of- dochter alleen naar school fietst.

Mijn oudste kleindochter gaat dit jaar voor het eerst naar het voortgezet onderwijs.

Op de fiets naar de grote stad. En dan komen de herinneringen onwillekeurig weer naar boven van de tijd dat ik zelf voor het eerst naar het voortgezet onderwijs ging. Op een nieuwe fiets vanuit Luttelgeest naar de openbare LTS in Emmeloord. Met een paar buurtgenoten mee die daar ook op school zaten.

De eerste kennismaking met het systeem dat je voor elk vak soms naar een ander lokaal moest met soms een andere leraar die je aansprak met meneer in plaats van meester of juf.

Ik kwam met nog een paar jongens uit Luttelgeest en Marknesse in klas 1B.

In andere klassen zaten weer jongens uit andere dorpen zoals Kraggenburg en Ens bij elkaar.

Maar het was al met al een hele overstap. Was je op de lagere school de oudste groep; op het voortgezet onderwijs was je ineens weer de jongste groep, een brugpieper. Ik had door een paar oudere broers al een beetje kennis kunnen maken met het huiswerk, dat je een agenda had waarin je je huiswerk taken opschreef en een schema van welke vakken je die dag in welk lokaal had, zodat je alleen de boeken mee hoefde te nemen die je die dag nodig had. Dat scheelde een hoop sjouwen.

En die boeken gingen dan mee in een mooie nieuwe tas door leerlingen uit de hogere klassen oneerbiedig een Brugge container genoemd omdat de tas soms groter leek dan de gebruiker ervan.

En dan was er nog een grote verandering, je kreeg praktijklessen. Houtbewerken en metaal bewerken het was tenslotte een LTS. En daarvoor hadden we een overall die op school bleef tot hij te klein was.

In mijn tijd was het eerste leerjaar op de LTS een algemeen jaar. Daarna moest je kiezen tussen metaal of hout. Ik koos voor hout omdat ik timmerman wilde worden wat ik overigens nooit ben geworden.

Maar ook toen kon je na een jaar nog switchen van landbouw naar technische school

Tegenwoordig heet het misschien daarom VMBO en kun je later nog de technische of de meer theoretische kant op gaan, Mavo, Havo of Vwo. Een kameraad van mij is na 3 jaar LTS naar de Mavo gegaan waar hij een jaar theoretische kant moest bij leren, hij heeft later nog een mts-opleiding gevolgd. Maar er waren ook jongens die van de MAVO naar de Lts kwamen omdat ze door wilde stromen naar de MTS, zij moesten dan een jaar praktijk bij leren. Of iedereen toen de juiste keuze heeft gemaakt weet ik niet. Ik ben na de LTS via verschillende banen via de RIJP uiteindelijk tot mijn pensioen bij de gemeente Almere beland. Heb op latere leeftijd nog een middelbare cursus landmeten geprobeerd te halen, maar door dat men op kantoor geen handtekening voor de praktijk ervaring wilde zetten heb ik hier geen diploma van gehaald.

Ik hoop dat mijn kleindochters met behulp van hun ouders de juiste keuzes kunnen maken en er gelukkig mee worden in hun verdere leven.

Misschien zien we sommigen van hun huidige klasgenoten over een aantal jaren terug als in de regering, hoewel ze daar ook niet altijd gelukkig van hoeven te worden.

Bekentenis

Enkele jaren geleden stond er in de kranten een bericht over Thaise monniken die betrokken waren bij een reeks schandalen. Monniken zijn gehouden celibatair te leven. In de traditie waartoe de monnik, over wie dit verhaal gaat, behoorde, mag er geen enkel lichamelijk contact zijn met vrouwen. Er waren monniken die zich niet aan deze regel hadden gehouden. En omdat kranten alleen maar goed verkocht worden als er ook naar en sensationeel nieuws in staat, leverde het gedrag van deze monniken natuurlijk stof op voor een interessant artikel. De overgrote meerderheid van de monniken die zich wel aan de regel hielden was uiteraard geen thema voor de krant. Onze monnik die in Thailand heel bekend en zeer geliefd was, vond het de hoogste tijd dat ook hij zijn bekentenis aflegde. Tijdens een toespraak die hij voor driehonderd mensen moest houden verzamelde hij moed en zei: 'Ik moet u iets bekennen. Het valt me niet gemakkelijk om het te zeggen. 'Jaren geleden...', hij aarzelde, zag de gespannen en verontruste gezichten van de toehoorders, maar ging na een korte pauze door: 'Jaren geleden beleefde ik de gelukkigste uren van mijn leven.' Weer onderbrak hij, keek naar de reactie van de mensen en vervolgde: 'Wel, jaren geleden bracht ik de gelukkigste uren van mijn leven door in de armen van een gehuwde vrouw.' Het was eruit, hij had zijn bekentenis gedaan. Hij ging verder: 'Wij omarmden, wij streelden en kusten elkaar.'

De monnik liet zijn hoofd zakken en keek naar de grond. Hij kon de ontsteltenis voelen toen de mensen hun adem inhielden. Velen sloegen hun hand voor de mond en mompelden: 'O nee, toch niet ook onze monnik!'

Hij zag uit zijn ooghoeken enkele mensen richting uitgang lopen om waarschijnlijk nooit meer terug te komen. Toen hief hij zijn hoofd, keek een moment lang aandachtig naar zijn publiek en glimlachte. Nog voor dat iemand de ruimte had verlaten zei hij: 'Deze vrouw was mijn moeder, ze was getrouwd met mijn vader, en ik was haar baby, en in haar armen bracht ik de gelukkigste uren van mijn leven door.' Er werd opgelucht adem gehaald en de mensen moesten hard lachen. De monnik zei met luide stem in de microfoon: 'Nu lachen jullie opgelucht, maar begrijpen jullie ook op welke manier jullie geluisterd hebben?'

Recept

Soep voor oktober

Ingrediënten

Voor 2 personen

1 stengels prei
½ courgette
½ grote zoete ui
½ wortel
1 stengel bleekselderij
½ aardappel
een handvol rucola
62½ g gerookte spekblokjes
12 gele snoeptomaatjes
1½ liter vleesbouillon
een handvol vermicelli
.

Bereidingswijze

Wortel in dunne reepjes snijden.
Prei in dunne ringen snijden.
Courgette in fijne reepjes snijden een beetje aan de kant houden voor af garnering.
ui in blokjes snijden.
Selderij evenzeer fijnsnijden.
Aardappel in blokjes snijden.
Rucola fijnhakken.
Bak de spekblokjes krokant aan zonder vetstoffen in een ketel, voeg de groenten toe behalve de tomaatjes en rucola niet houd deze voor het laatste.
Voeg een beetje bouillon toe en laat dit op een zacht vuur sudderen.
Als de groenten beetgaar zijn de bouillon toevoegen.
Breng aan de kook voeg de vermicelli de tomaatjes en rucola toe.
Vermicelli gaar, kan de soep zeer warm geserveerd worden. Garneer af met de fijngesneden courgette.

EET SMAKELIJK!

<i>Bestuursfunctie</i>	<i>Persoonlijke gegevens</i>	<i>Telefoon</i>
Voorzitter	Piet Verschure, Dwingelderveld 5 verschurepiet@gmail.com	06 572 094 83
Secretaris	Anneke Witteveen, Rietlaan 52 secretaris.zeewolde@hotmail.com	06 203 127 74
Penningmeester/ vicevoorzitter	Walter Lodewijk kbopen.zeewolde@gmail.com	036 522 58 48
Lid: Coördinator activiteiten	Rob Thoen, Boomkleverlaan 45 activiteit.kbo@outlook.com	06 229 781 04
Lid: Ledenadministratie	Agnes Croese leden.kbozeewolde@gmail.com	06 151 475 65
Lid: Lief en leed	Ria Heinsbroek, Coulisse 7 b.n.j.heinsbroek54@gmail.com	06 465 460 03
Lid: Websitebeheerder	Nico van der Zwet, Groene Specht 19 nico@vanderzwet.com	06 373 198 92
Leden met ondersteunende functies:		
Activiteitencommissie	Rob Thoen, Coördinator	06 229 781 04
Aanmelding en annulering van activiteiten:	Maria Thole Harry de Meijer activiteit.kbo@outlook.com	06 237 083 53
Lief en leed 	Als u iemand weet die jubileert, ziek is of een attentie verdient, wilt u dit dan aan Ria Heinsbroek doorgeven? b.n.j.heinsbroek54@gmail.com	06 465 460 03
Coördinator gastvrouwen Meermin	Maria te Molder mtemolder@hetnet.nl	06 121 217 91
Coördinator Belastinghulp	Jan Gordijn jgordijn1939@kpnmail.nl	036 522 62 82
Acquisitie "Even Bijpraten"	Walter Lodewijk kbopen.zeewolde@gmail.com	036 522 58 48
Redactie "Even Bijpraten"	Ida Hazelaar, Radon 33 redactie.ebzeewolde@hotmail.com	036 848 62 80
Kopij voor "Even Bijpraten":	Liefst digitaal aanleveren uiterlijk op: Zie voorblad/inhoud	
Beheer internetsite www.kbo-flevoland.nl Op deze site is "Even Bijpraten" in kleur te lezen	Nico van der Zwet, Groene Specht 19 websitebeheerder.zeewolde@hotmail.com website adres: kbo-flevoland.nl//zeewolde	06 373 198 92
Aanmelding als lid: kan gedurende het hele jaar bij: Agnes Croese	Opzeggen lidmaatschap: uiterlijk 1 dec., daarna loopt het lidmaatschap automatisch door tot 1 dec. van het volgende jaar. leden.kbozeewolde@gmail.com	06 151 475 65
Bankrekening KBO Zeewolde:	NL33 RABO 0338 1508 70	

Brengt u een lid aan bij de kbo,
dan krijgt u een taartje cadeau